

Waarschijnlijk zal hij in de loop van het regeringsjaar 1428/29 burgemeester geworden zijn, waarop het schoutambt tijdelijk door Traveys Jansz. zal zijn uitgeoefend. Wouter Jansz. maakte in 1426/27 en in 1429/30 een aantal officiële reizen²³⁸). In 1425 en in 1426 pachtte hij de accijns op 'comans ende merseniens'²³⁹). In 1429 had hij het brouwambacht, de accijns op de steenovens en die van het 'weke koren', de haver, in pacht²⁴⁰). Zijn eventuele bijdrage in de gedwongen lening was niet hoog. Een zekere Wouter Jansz. – of deze identiek was aan de schout weten wij niet – betaalde bijna drie guldens²⁴¹). Uit de accijnzen, die door de schout werden gepacht, krijgt men niet de indruk dat hij onbemiddeld was.

Een stadsbestuurder, die vele jaren schepen was, maar over wiens welstand weinig te zeggen valt, was *Heynric Symonsz.*, tussen 1430 en 1439 acht keer schepen²⁴²). In de gedwongen lening werd door een gelijknamige persoon slechts één gulden betaald²⁴³). In datzelfde jaar werd door een zekere Heynric Symonsz. een 'baerdze', een groot roeschip, voor de hertog van Bourgondië gebouwd. Als de scheepsbouwer identiek zou zijn aan de latere schepen, mag men veronderstellen met een welgestelde burger te doen te hebben²⁴⁴). De bijdrage in de gedwongen lening lijkt daarom onwaarschijnlijk laag. In 1425 pachtte Heyn Symonsz., ongetwijfeld dezelfde als de scheepsbouwer, de accijns op de scheepmakers²⁴⁵).

Als laatste persoon in deze reeks van stadsbestuurders noemen wij *Claes Wiggersz.*, volgens de lijst van Unger schepen in 1430/31²⁴⁶). Uit het feit dat hij het jaar daarvoor een officiële reis maakte, mogen wij concluderen dat hij toen, of wellicht eerder, ook tot het stadsbestuur behoord zal hebben²⁴⁷).

De gegevens over de overige stadsbestuurders zijn te schaars om aan hen nog enige aandacht te besteden²⁴⁸). Anders dan in paragraaf 2 was het bij de in deze paragraaf genoemde bestuurders veel moeilijker om tot een enigszins redelijke reconstructie van hun bestuurlijke invloed en hun welstand te komen. Een aantal van de in deze paragraaf genoemde bestuurders betaalde in de gedwongen lening van 1426 tamelijk lage bedragen, of wordt zelfs niet genoemd. Niettemin blijkt uit andere gegevens, dat het toch om welgestelde personen gaat. Sommigen waren medegerechtigd in het baljuwschap, anderen maakten na 1440, toen een minimum welstandsgrens voor burgemeesters en schepenen werd vastgesteld, deel uit van het stadsbestuur. Een verklaring hiervoor zou kunnen zijn, dat zij in 1426 nog te jong waren om te worden aangeslagen of dat degenen,